

دیوارهای فرور یخته در «دیوار به دیوار»

■ **معصومه طاهری**

با تمام شدن ایام نوروز، ویژه‌برنامه‌ها و سریال‌های نوروزی هم به پایان رسید به جز مجموعه طنز «دیوار به دیوار» به کارگردانی سامان مقدم که همچنان هر شب از شبکه سوم سیما در حال پخش است. این سریال با درونمایه طنز اجتماعی داستان پنج خانواده را روایت می‌کند که به دلایلی مجبور شده‌اند سه ماه در یک خانه مانده‌اند و در یک روز، بنا به اتفاقی، مجبور می‌شوند با هم زندگی کنند. این خانواده‌ها همگی واحدهای آپارتمانی را پیش‌خرید کردند و وقتی از آنها کلاهیرداری می‌شود چون جایی برای سکونت ندارند، مشیری که سازنده خانه‌ها بوده می‌خواهند تا خانه خود را در اختیار این افراد قرار دهد و او هم با توجه به درخواست قاضی موافقت می‌کند و…

شاید پر بیراه نباشد اگر بگوییم سریال «دیوار به دیوار» اثری کپی شده از «دوره‌می» است. در این مجموعه تلویزیونی تقریباً همان چیزی را شاهدیم که در «دوره‌می» مدبری بود. آنجا هم چند خانواده که به صورت نمایشی و نمادین در یک خانه جمع شده بودند بااین تفاوت که «دوره‌می» یک تئاتر است و در نمایش‌های کوتاه طنز به صورت نمادین به نقد برخی مسائل جامعه می‌پردازد، اما «دیوار به دیوار» یک داستان در دل خود دارد و می‌خواهد در یک فضای رئال همان ماجرا را به شکلی دیگر به تصویر بکشد. متأسفانه این سریال طنز را از هر طرف که نگاه می‌کنیم می‌بینیم با فرهنگ ایرانی اسلامی ما در تضاد است و به معنای واقعی «دیوار به دیوار» در حال تحریب دیوارهای حریم و حریم‌های ایرانیان مخاطب خود است که در قالب طنز هر شب پخش می‌شود. فراموش نکنیم در روانشناسی رسانه این یک اصل است که برای عادی‌سازی و حساسیت‌زدایی همیشه از زبان طنز و کمدی استفاده می‌شود چون با واکنش زیادی همراه نیست و بلافاصله می‌گویند فقط یک طنز بوده‌ است. در حالی که با توجه به خصلت توده‌سازی ر سانه، کم‌کم زبان طنز در جامعه روز را به مشاهده کرد، البته حضور چند خانواده در یک خانه، پدیده جدیدی در ایران نیست. در مناطق محروم مثل جنوب شهر تهران با چنین مسئله‌ای کم و بیش مواجهه مستقیم که معروف‌ترین تصویرسازی از آن فضا را مسعود دهمنکی در سریال «دارا» و نثار، به نمایش گذاشت با این تفاوت که در آن مجموعه طنز شاید بهتر توانیسم واقعی از جامعه ایرانی را مشاهده‌کنیم. چراکه آنجا هم چند خانواده در یک خانه از سر اجبار سکونت

فرهنگ‌و هنر

سرویس فرهنگی ۸۸۴۹۸۴۶۶

وزیر ارشاد از برنامه ویژه کمک به تولید فیلم فاخر خبر داد

«فیلم فاخر» متهم ردیف اول رانت خواری در سینما

■ **محمدصادق عابدینی**

سیدرضا صالحی امیری در حاشیه دیدار با وزیر فرهنگ کشور اسلواکی، می‌خواهد و حتی می‌خواهد فیلم غروسی خود را به بقیه خانواده‌ها نشان بدهد و از زیبایی و اندام خود تعریف می‌کند بازنباطات راحت و صمیمانه دختر و پسرهای جوان که بدون رعایت محرم و نامحرمی برخورد می‌کنند یا وقتی دوست تئاتری یکی از آنها به خانه آمد تمام اهالی ساختمان با او راحت دور هم جمع شدند و صمیمانه برخورد کردند… بدون تردید حفظ حیا و عفت عمومی از ملزومات یک خانواده ایرانی مسلمان و به دنبال آن جامعه است و به نوعی برای پایداری هر جامعه، ضرورتی انکارناپذیر است و یکی از راه‌های جلوگیری از نفوذ شیطان و وسوسه‌های آن، ایجاد حریم میان زن و مرد و رعایت پوشش لازم است تا از نگاه‌های هوس آلود و تماس‌های غیر شرعی جلوگیری شود. چیزی که با اختلاط میان اهالی خانه سرپال «دیوار به دیوار» کاملاً موضوع باعث شده با وجود وعده‌های متعدد برای ساخت فیلم‌های فاخر، سینما از نبود چنین فیلم‌هایی رنج برد.

■ **فیلم‌های فاخر رانت‌زا!**

کدام فیلم را می‌توان فاخر دانست؟ امیر سمواتی تهیه‌کننده سینما در این باره می‌گوید: ساخت فیلم فاخر تنها به پولدار شدن عده‌ای کمک می‌کند. فیلم فاخر معنایی ندارد، مورد توجه بودن یک فیلم پس از دیده شدن آن مشخص می‌کند که چه فیلمی فاخر است. در واقع به فیلم‌های کنونی که با نام فاخر ساخته می‌شود، باید گفت؛ فیلم‌هایی با بودجه فاخر.

سمواتی با انتقاد از سازو کار جشنواره‌های داخلی می‌گوید: جالب این جااست که

وقتی برای یک فیلم هزینه می‌شود، تمام جایز را برای اینکه ثابت شود فیلم فاخر بوده، به آن اختصاص می‌دهند. اعتقاد من این است که در مورد بودجه‌ها و هزینه‌های فیلم‌های فاخر باید شفاف‌سازی شود.

تهیه‌کنندگان یا وزارت‌خانه‌ها، بودجه‌های اختصاص یافته را شفاف‌سازی کنند و در اختیار مردم بگذارند و واژه فاخر را حذف کنند، در این صورت تکلیف با مدیر تولید روشن خواهد شد، من حاضرم تمام هزینه‌ها و بودجه‌ها را شفاف‌سازی کنم. اگر این کار انجام شود شرایط مثل فوتبال کنورمان می‌شود.

همان طور که سمواتی در صحبت‌هایش اشاره می‌کند، در یک تعریف نابفته‌ما این رایج فیلم فاخر به فیلم‌هایی گفته می‌شود که هزینه‌های بالایی برای آنها انجام شده و معمولاً هزینه آن نیز از خارج از سینما تأمین می‌شود. بسیاری از کارگردانان و تهیه‌کنندگان سینمای بدنه نیز از جمله مخالفان چنین تعریفی هستند و معتقدند واژه فاخر صرفاً نباید به معنای درنهایت و هزینه پول‌های سنگین باشد. سیدجمال ساداتیان تهیه‌کننده سینما از دیگر مخالفان طرح مسئله بودجه فیلم‌های فاخر، در گفت‌وگویی به این

منتهی می‌شود. پس از دیده شدن آن مشخص می‌کند که چه فیلمی فاخر است. در واقع به فیلم‌های کنونی که با نام فاخر ساخته می‌شود، باید گفت؛ فیلم‌هایی با بودجه فاخر.
سمواتی با انتقاد از سازو کار جشنواره‌های داخلی می‌گوید: جالب این جااست که

تومان هزینه دربر داشته است، کمی با حساب و کتاب‌های سینمایی جور در نمی‌آید، برخی از سینماگران نیز معتقدند بودجه ۳۵ میلیارد تومانی به دست رانت‌خواران سینما می‌رسد. اصغر نعیمی فیلمساز می‌گوید: اعلام اختصاص ۳۵ میلیارد تومان برای تولید آثار فاخر از سوی وزیر ارشاد، خبر خوشی برای ویژه‌خواران و وابستگان به بودجه‌های دولتی و خیر تلخی است برای جریان مستقل سینمای ایران. این فیلمساز تأکید می‌کند: ای کاش وزیر محترم ارشاد و مدیران سازمان سینمایی متوجه این نکته می‌شدند که ایده تولید فیلم فاخر محصول جاه‌طلبی و خودنمایی مدیرانی در دولت دهم بود که مژمر ثمر بودن ر تنها در تولید آثار فرمایشی می‌دانستند و تنها نتیجه‌اش ایجاد رانت برای گروهی نورچشمی، ساخت آثار فرمایشی و مخاطب‌گریز و گسترش بی‌عدالتی در عرصه سینما بود. حال توقع نمی‌رود مدیران فعلی به جای درس گرفتن از آن تجربه ناموفق و توجه به مسائل زیرساختی سینما و نیازهای ضروری دست‌اندر کاران آن، باز هم بودجه‌های گزاف را صرف تداوم و تکرار یک تجربه شکست خورده و امری پیشاپیش محتوم کنند.

■ **آیا برنامه ویژه همان ۳۵ میلیارد است؟**

روز گذشته سیدرضا صالحی امیری در نشست امضای تفاهنامه با وزیر فرهنگ کشور اسلواکی درباره حمایت ارشاد از تولید فیلم‌های فاخر گفت: مسا اولی تولید این فیلم‌ها حمایت می‌کنیم چراکه آثار ارزشمند دینی، معرفتی و خانوادگی می‌تواند در توسعه فرهنگ جامعه مؤثر باشد. سال ۹۶ برنامه ویژه‌ای برای کمک به اصحاب سینما در راستای تولید فیلم‌های فاخر خواهیم داشت.

صالحی امیری اما درباره اینکه برنامه ویژه وزارت ارشاد چیزی فراتر از ۳۵ میلیارد تومان بودجه سال ۹۶ است یا ارشاد می‌خواهد با تأمین منابع مالی جدید بودجه بیشتری را به صورت ویژه برای حمایت از تولید فیلم‌های فاخر در نظر بگیرد، سخنی نگفت.

با توجه به نظرات اغلب فیلمسازان درباره بودجه فیلم‌های فاخر و اینکه امکان رانت‌خواری را فراهم می‌کند، سازمان سینمایی به عنوان متولی امور سینمایی پیش از آنکه نگران تأمین بودجه باشد بر نحوه هزینه‌کرد بودجه فیلم‌های فاخر باید دقت کند تا حداقل تصویر منفی که اکنون نسبت به تولید فیلم‌های فاخر وجود دارد، از بین برود.

نگاه «جوان» به اقبال خوب به کتابی در حوزه کودک با موضوع خودباوری

«بچرخ تا بچرخیم» جزو پرفروش‌های سال ۹۶

خود کند. همان زمان موضع‌گیری برخی رسانه‌ها نسبت به نمایش این انیمیشن که با استقبال قابل توجهی نیز همراه بود تا حدی جنجال آفرین شد. بر خورد اعتراضی و واکنشی نسبت به هنر، به این نتیجه منجر شد که داستان جالب دو سال پیش در نشر تبدیل به انیمیشنی جذاب‌تر بشود. «بچرخ تا بچرخیم» در نسلی انقلابی است. «بچرخ تا بچرخیم» از شبکه پویا دستمایه‌ای شد تا سال گذشته در همین روزها روزنامه شرق در گزارش مفصلی به سازمان هنری رسانه‌ای اوج بنیاد و به این نحو نسبت به تولید این انیمیشن اعتراض کند. اعتراضی که البته پر از اشکالات محتوایی و گاف‌های خبری بود و بیش از آن که به یک گزارش خبری شبیه باشد، به یک

پس از آن متوقف نمی‌شوند و اسباب‌بازی جدید دیگری می‌سازند. آنها در آخر نا لبخندهای آقاچون سرعاع ساخت «چرخ چاه» می‌روند، چیزی که عدم توانایی در ساخت آن باعث شده بود همه را در ده مرید و وابسته به آقای سام

کتاب **بچرخ تا بچرخیم** که انیمیشن آن نیز سرعاع گذاشته از شبکه پویا پخش شد و بازتاب‌های زیادی در رسانه‌ها داشت جزو پرفروش‌های کتاب حوزه کودک و نوجوان در فروردین امسال است. سال گذشته در همین فروردین ماه بود که پخش انیمیشن **بچرخ تا بچرخیم** از شبکه پویا با حاشیه‌سازی برخی رسانه‌های حامی دولت مواجه شد. کتاب **«بچرخ تا بچرخیم»** با موضوع **خودباوری** و **تقویت اعتماد** به نفس **ملی،** وارد بازار کتاب شده است. محمد سرشار داستان این انیمیشن را بیش از دو سال قبل و در زمانی که اولین توافقات هسته‌ای میان ایران و ۲۴۰ دانشگاه و تشکل ثبت‌نام برای اکران فیلم را به ثبت رساندند که اقبال بسیار خوبی است. بنابراین این گزارش، فیلم داستان دهه ۶۰ را روایت می‌کند و در خلاصه داستان آمده‌است: در محله‌های پر آشوب تهران، در پیچاپیچ خیابان‌ها و کوچه‌ها و در پستوی خانه‌ها سرگردان و حیران… آیا این جست‌وجو را فرجامی هست؟ در این فیلم بازگرانی چون مهراد صدیقیان، احمد مهرانفر، هادی حجازی‌فر، مهدی زمین‌پرزاد، حسین مهری، محیا دهقانی، لیندا کیانی، امیراحمد قزوینی، امیرحسین هاشمی و جواد عزتی با حضور مهدی پاکدل ایفای نقش کرده‌اند. ماجرای نیمروز سیمرخ بهترین فیلم از سوی هیئت داوران و نیز تماشاگر زیاد در خواست‌های مردمی فیلم فجر را به خود اختصاص داده است.

از کتاب «خوشبختی واهی» رونمایی شد

در اتوبوس هم کتاب می‌خوانم!

■ **احمدرضا حجاززاده**

می‌گویند سالی که نکوست از بهارش پیداست، و چه بهاری خوش‌تر از این که سال نو با رونمایی از کتابی ارزشمند با ترجمه یکی از نام‌آوران ایرانی آغاز بشود؟ زنده‌یاد دکتر «ملک‌مهدی میرفندرسکی» متولد ۱۴ بهمن‌ماه ۱۳۰۵، بزرگ‌مردی در عرصه ادبیات پارسی و مترجمی زبان فرانسه بود که پس از ۲۴ سال خدمت صادقانه و شریف در عرصه علم و ادب ایران‌زمین، به سال ۱۳۷۸ چشم از جهان فروبست. روز پنج‌شنبه ۱۷ فروردین‌ماه، خانم «نوشین دخت صدیقی» – همسر دکتر میرفندرسکی و فرزند زنده‌یاد استاد ابوالحسن صدیقی (پیکر تراش نامدار ایرانی) – با حضور در گالری «رژنا» واقع در خیابان پاتریس لومویا، اقدام به رونمایی از کتاب ارزشمندی با نام «خوشبختی واهی» نوشته «گابریل روا» – نویسنده بزرگ کانادایی فرانسوی – کرد که سال‌ها پیش توسط مرحوم میرفندرسکی ترجمه شده اما تا امروز فرصت چاپ پیدا نکرده بود. در این مراسم، برخی از سرشناس‌ترین چهره‌های فرهنگی و ادبی کشور نیز حضور داشتند و به سخنرانی در باب اهمیت کتاب «خوشبختی واهی» و شخصیت ملک‌مهدی میرفندرسکی پرداختند، از جمله مهندس عبدالرضا کایی، استاد محمد قاسم‌زاده (نویسنده و ویراستار)، محمدحسن حامدی (سر‌دبیر مجله تندیس) و زهرا رسول‌زاده نمین (هنرمند فعال در صنایع دستی و هنر تاپستری)، به‌این‌بانه در مراسم رونمایی از این کتاب حاضر شدیم و پای حرف‌های نوشین دخت صدیقی درباره کمیودهای فرهنگی منطقه و راهکارهای بهبود آن نشستم.

■ **خوشبختی پیش از سفر به فرانسه!**

فضای گالری رژنا، پر از علاقه‌مندان به رویدادهای فرهنگی است که برای مراسم رونمایی از کتاب خوشبختی واهی از نقاط مختلف شهر، خود را به این گالری رسانده‌اند. وقتی سخنرانی اساتید و چهره‌های شاخص فرهنگی حاضر در جمع به پایان می‌رسد و مخاطبان برنامه سراغ کتاب‌ها می‌روند، از فرصت استفاده می‌کنیم و سراغ خانم صدیقی می‌رویم تا برای ما از چگونگی برگزاری این مراسم بپایند.

صدیقی با یادآوری از مرحوم دکتر میرفندرسکی می‌گوید: «همسر م ترجمه این کتاب را از سال ۶۶ شروع کرد که تا سال ۷۰ طول کشید اما هرگز چاپ نشد. دو سال پیش وقتی کتابخانه دکتر میرفندرسکی را مرتب می‌کردم، دستنویس‌های ترجمه کتاب «خوشبختی واهی» را پیدا کردم و به موافقت چاپ این کتاب اقدام، چون ایشان با ترجمه این اثر مهم، کار بسیار باارزشی انجام داده بودند و من به‌عنوان دستیار کتابدار بودم. دستنویس‌های کتاب را تایپ کردم و به آقای حامدی –سر‌دبیر مجله تندیس و مدیر نشر پیکره– تحویل دادم. ایشان داستان را خواندند و گفتند متن خام است و بیکر تراش نامدار ایرانی – و همسر دکتر راه، که از بهترین منتقدان و ویراستاران ادبی هستند، برای ویرایش کتاب معرفی کردند و ایشان در آماده‌کردن کتاب خیلی زحمت کشیدند.»

■ **درباره کتاب «خوشبختی واهی» و دکتر ملک‌مهدی میرفندرسکی**

کتاب «خوشبختی واهی» نوشته «گابریل روا» – نویسنده بزرگ کانادایی فرانسوی – است که با ترجمه دکتر «ملک‌مهدی میرفندرسکی» در پنج‌شنبه ۱۷ فروردین‌ماه به کوشش «نوشین دخت صدیقی» در گالری رژنا رونمایی شد. نوشین دخت صدیقی فرزند استاد ابوالحسن صدیقی – پیکر تراش نامدار ایرانی – و همسر دکتر ملک‌مهدی میرفندرسکی است.

صدیقی می‌گوید: «در چاپ این کتاب پرمحتوا افراد صاحب‌نظری همچون محمدحسن حامدی (سر‌دبیر مجله تندیس)، مینسا حامدی و آقای قاسم‌زاده (نویسنده و ویراستار) و نشریه پیکره، به مساعدت بنده آمدند. در این میان، من نه به عنوان مترجم، بلکه به عنوان دستیار دکتر میرفندرسکی راه‌مراهی می‌کردم. امیدوارم با خواندن این داستان زیبا و پراحساس، همراه با تجزیه و تحلیل شخصیت‌های داستان، دوستداران کتاب و مطالعه در ردیف طرفداران این نویسنده بزرگ کانادایی قرار بگیرند.» دکتر میرفندرسکی سال ۱۳۷۵ پس از ۲۴ سال خدمت بازنشسته شد و سال ۷۸ چشم از جهان فروبست.

آخرین کتاب پدر شعر انقلاب خاک می‌خورد

انتشار آخرین کتاب زنده یاد حمید سبزواری به دلیل مشکلات مالی متوقف شد.

در حالی که قرار بود آخرین کتاب زنده‌یاد حمید سبزواری، پدر شعر انقلاب، هم‌زمان با روز شعر و ادب فارسی منتشر و رونمای شود، گردآوردندگان این اثر از توقف انتشار آن به دلیل مشکلات مالی خبر دادند. رضا اسماعیلی، یکی از گردآوردندگان این کتاب، در گفت‌وگو با تسنیم مصطفی‌محمدی خراسانی می‌کند: فصل خانواده زنده‌یاد سبزواری و من تهیه شد. قرار بود این کتاب در تابستان سال گذشته منتشر شود. اما به دلیل مشکلات مالی انتشار آن در حال حاضر متوقف شده و معلوم نیست که چه زمانی به چاپ برسد.